

De tijd die de mensen vergaten

door David Catchpoole, <http://creation.com/time-that-people-forgot>, 27-11-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoten door M.V.

Hangend (Job 26:7) in de ruimte bevindt zich een erg mooie planeet. Deze wordt “aarde” genoemd.

De aarde is geheel anders dan al het andere in het universum. Ze heeft talloze plantensoorten. Ze heeft allerlei schepselen die over het land lopen, in de zee zwemmen en vliegen in de lucht. En er zijn mensen.

Oorspronkelijk waren er niet zoveel mensen. Maar naarmate de tijd verstreek, kwam er een tijd dat er zoveel mensen op de aarde leefden, dat ze met de miljarden werden geteld.

Deze mensen waren erg intelligent. Iemand bedacht een verhaal. Het was een erg schrandere verhaal, dat de mensen graag hoorden. Het werd zo populair dat het overal verteld en herverteld werd.

Het werd aangeleerd in de scholen, colleges en universiteiten. Het was op TV te zien, en in kranten en films.

Alhoewel dit slechts een verhaal was, dachten vele mensen dat het waar was. Zelfs presidenten, premiers en andere leiders geloofden het. Kan u hen iets verwijten? Het verhaal was *overal*.

Het was beschreven in duizenden en duizenden magazines en boeken. Naar dit verhaal werd verwezen op infoborden van dierentuinen, botanische tuinen, museums, natuurparken, enz. Het was zo'n krachtig verhaal dat het de manier veranderde waarop de mensen naar de wereld keken.

Het beïnvloedde hun gedrag – de manier waarop zij elkaar behandelden.

Waarom kon een verhaal zo'n impact hebben? Omdat dit verhaal ging over waar wij vandaan kwamen.

Het verhaal vertelde dat miljarden jaren geleden er een “oerknal” of “big bang” was, en ons universum werd geboren.

Daarna, miljarden jaren later werden onze aarde en de maan gevormd uit heet gesteente dat in de ruimte wervelde. Daarna een volgend miljard jaar later, ongeveer, koelde de aarde af en er kwam water op het aardoppervlak, en het eerste leven verscheen in dat water. Het eerste levende ding was een kleine cel, zoiets als een bacterie, en het kon kopieën maken van zichzelf. En naarmate de tijd verstreek, waren er vele microben.

Nog meer miljarden jaren verstreken, zo zegt het verhaal, en sommige microben waren langzaam veranderd in levensvormen zoals zeewormen, kwalen, daarna haaien en later nog, vissen. En sommige van deze zeeschepselen werden creatures die ook op het land konden leven, zoals als kikkers en salamanders kunnen doen. En vanuit hen kwamen alle landdieren en vogels voort die we vandaag kennen.

Gedurende deze lange weg, volgens het verhaal, was er een tijd dat dinosauriërs de aarde beheersten, maar zij stierven uit voordat de mens verscheen. De mens wandelde niet eerder op aarde dan miljoenen jaren later. Nadat de mens was geëvolueerd, vanuit een aapachtig wezen, was hij een jager en verzamelde hij voedsel, tijdens wat het Stenen Tijdperk genoemd wordt, tenminste 100.000 jaren lang voordat hij uiteindelijk de landbouw beheerste en vee kon houden.

Maar, dit alles is louter een verhaal. Het echte verhaal van de wereld geleek daar niet op. De mensen waren vergeten wat er *echt* gebeurde.

De aarde was veel, veel jonger dan het verhaal vertelde. De aarde en het hele universum werden slechts enkele duizenden jaren¹ geleden geschapen, in slechts zes dagen. Maar de mensen waren die tijd vergeten. Zij waren de grote gebeurtenissen vergeten die in die tijd gebeurden. En zij vergaten hun Schepper. Zij waren vergeten dat hun Schepper *alle* dingen schiep, inbegrepen de tijd zelf.

Zij hadden vergeten dat hun Schepper – God – persoonlijk had gesproken tot bepaalde mensen, over de zes dagen van de schepping en de sleutelgebeurtenissen nadien, en dat dit werd opgeschreven (Hebreeën 1:1). Neergeschreven opdat alle mensen konden weten wat God had gezegd.

Deze geschriften kunnen vandaag gelezen worden in een boek dat de naam “Bijbel” draagt.

En vanuit Gods Woord, de Bijbel, weten we dat God toen al wist dat er een tijd zou komen dat mensen de dingen vergaten over de tijd dat Hij de aarde schiep (Judas 1:17-18), zowel als wat er daarna echt gebeurde. Deze woorden, in de Bijbel, werden bijna tweeduizend jaar geleden opgetekend (voltooid): “Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen ... Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water” (2 Petrus 3:3-6).

We kunnen zo zien dat bijna 2000 jaar geleden God wist dat er een tijd zou komen dat mensen zouden vergeten. Die tijd is nu. Mensen hebben vergeten dat de aarde oorspronkelijk bedekt was met water en dat ze gevormd werd door het *spreken* van God. Maar vandaag wordt mensen een evolutieverhaal geleerd dat zegt dat de aarde een hete gesmolten bol was zonder dat er ergens vloeibaar water was. En dat ze gevormd werd door zichzelf – “geen Schepper was nodig”.

Wat hebben mensen nog vergeten? Zij zijn de orde waarin God de dingen schiep vergeten. Eerst de aarde op dag 1 bedekt met water, daarna de lucht op Dag 2. Droog land verscheen op dag 3 en dat is toen God de planten schiep.

Maar God had de zon nog niet gemaakt. Maar Hij had wel *licht* gemaakt (dat planten nodig hebben) *op de eerste dag*. Toen de nieuw geschapen aarde traag een omwenteling maakte, twee, drie keer, was er nacht- en dagtijd, nacht- en dagtijd en nacht- en dagtijd. Alles was nu gereed voor de vierde dag.

¹ De schepping is, op grond van bijbelse gegevens, zeker niet ouder dan 10.000 jaar.

Het was op dag 4 dat God de zon, de maan en alle andere “lichten aan de hemel” maakte. Alhoewel de sterren erg ver weg zijn, zijn ze zo helder dat we er vele kunnen zien met het blote oog.

En met telescopen kunnen we zien dat er mooie dingen zijn zoals “ringen” rond planeten, en ont-hutsende enorme “nebulae”, schitterend gearrangeerd. De Schrift zegt terecht: “De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen” (Psalm 19:2).

Maar vele mensen zijn dit vergeten. En zij zijn vergeten dat de aarde het *eerst* ontstond, vóór enige van de hemellichamen. En misleid door het verhaal dat zegt dat leven evolueerde, en daarom ook kon geëvolueerd zijn op andere planeten, zijn zij vergeten dat de Schrift zegt dat het de *aarde* was die God maakte om leven te dragen: “Want zo zegt JHWH², Die de hemel geschapen heeft, die God Die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft. Hij heeft haar gegrondvest, Hij heeft haar niet ge-schapen opdat zij woest zou zijn, maar Hij heeft haar geformeerd opdat men erop zou wonen: Ik ben JHWH, en niemand anders” (Jesaja 45:18).

Hij die de hemel geschapen heeft,
Hij is God,
Hij formeerde de aarde,
Hij maakte haar,
Hij grondvestte haar,
Hij schiep haar niet om leeg te zijn,
Hij formeerde om bewoond te worden.

Met de zon nu op haar plaats om te schijnen op de planten, en om dagen, jaargetijden en jaren aan te geven, was de aarde nu gereed voor levende schepselen.

Het was op dag 5 dat God schepselen schiep om in het water te leven, en schepselen om te vliegen boven de aarde in de lucht. Merk op dat er nog geen dinosauriërs waren – precies het tegengestelde van het evolutieverhaal dat zegt dat de dino’s vóór de vogels kwamen. Nee, dinosauriërs werden niet eerder geschapen dan de volgende dag, samen met alle andere landdieren – en de mens.

Maar vandaag hebben vele mensen dit vergeten. Zij denken dat de mens “gewoon een ander dier” is – alsof professors afstammen van vissen en daarom niet belangrijker zijn dan dat. Maar in werke-lijkheid werd de mens als iets bijzonders geschapen³, om te “heersen” over de vissen en alle andere schepselen. Omdat zij anders zijn dan de dieren zei God: “Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen” (Genesis 1:26-27).

God schiep de mens naar Zijn Eigen beeld,
Om te heersen over al wat leeft en groeit,
Naar Zijn Eigen gelijkenis maakte Hij hem,
Mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen.

En zo maakte God Adam en Eva, en plaatste hen in de Hof van Eden. De taak van Adam was: “om die te bewerken en te onderhouden” (Genesis 2:15).

Maar Adam wist nog niet dat zijn eigen handelen in deze idyllische setting de grootste catastrofe zou teweegbrengen die het universum ooit zag.

Het is niet zo dat Adam niet gewaarschuwd was. God had Adam verteld dat hij van alle bomen in de Hof mocht eten, behalve één: “Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom

² Waar in de Statenvertaling de Godsnaam “de HEERE” (met hoofletters) voorkomt, daar staat in de grondtekst het Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan). Dat bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Ver-bondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgele-verd. De moeilijkheid is dat het oude Hebreeuws geen klinkers kent: die werden er gewoon bij onthouden, en in latere tijden is de verbondsnaam in onbruik geraakt. Toch menen kenners dat het tetragram het best gereconstrueerd wordt als JaHWeH, maar anderen (vooral Engelssprekenden) houden zich aan JeHoVaH. יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

³ De mens werd geschapen “naar het beeld van God”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/beeld-van-God.pdf>

van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven” (Genesis 2:16-17).

Voor ten minste de rest van die dag, gehoorzaamde Adam. Hij at niet van de vrucht van die boom. Aan het eind van die zesde dag van de scheppingsweek, keek God naar alles wat Hij gemaakt had en zag: “het was zeer goed” (Genesis 1:31). Er was nergens dood of ziekte. Alle dieren aten plantaardig voedsel. Adam en Eva werden toegestaan vruchten te eten van alle andere bomen in de Hof – inbegrepen de Boom des Levens, in het midden van de Hof van Eden. Planten hadden geen dorens. Alles op aarde was “zeer goed”. Ook alle engelen waren goed. Zij allen gehoorzaamden God.

Dus God beëindigde het maken van de hemel en de aarde, en rustte op de zevende dag, en verklaarde die heilig.

Maar, het lijkt erop dat het niet lang daarna was dat een van de leidende engelen ermee ophield goed te zijn. Vandaag verwijzen we naar hem als “Satan”. Hij verscheen aan Eva in de gedaante van een slang in de Hof van Eden, om haar te overtuigen van de vrucht te nemen en te eten van de boom der kennis van goed en kwaad. Zij gaf ook wat aan Adam, die bij haar was, en hij at ervan. De slang had tegen Eva gezegd: “U zult zeker niet sterven” (Genesis 3:4).

Maar hij had gelogen. Degene naar wie Jezus had verwezen als “de vader van de leugen” had een kolossale leugen verteld. Adam en Eva waren ervoor bezweken, en ze waren God ongehoorzaam. Van het moment dat zij van die vrucht aten, wisten zij plotseling dat de dingen niet langer zo rooskleurig waren.

Het eerste wat zij deden was vijgenbladeren aan elkaar hechten om zich te bedekken – want zij realiseerden zich dat zij naakt waren. Het tweede wat zij deden was zich trachten te verbergen voor God – wat uiteraard niemand kan doen omdat God alles ziet. Toen God Adam aansprak met betrekking tot zijn ongehoorzaamheid, gaf Adam Eva de schuld: “De vrouw die U gaf om bij mij te zijn, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb ervan gegeten” (Genesis 3:12).

En Eva beschuldigde de slang: “En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten” (Genesis 3:13).

Maar er was geen ontsnappen aan het feit dat Adam God ongehoorzaam was geweest (een gebeurtenis die wij “de Zondeval” noemen), en de schepping zou nooit meer dezelfde zijn.

Wegens Adams zonde zouden de dingen waar Adam door God over gezet was om daarover te “heersen”, nu onderworpen zijn aan de “Vloek”. De dood zou komen over elk dier en vogel – sommige zouden zelfs gegeten worden door andere dieren. Vervloekt boven alles was echter de slang, nu veroordeeld om op haar buik te kruipen: “Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld!” (Genesis 3:14).

Eva en al haar afstammelingen zouden pijn hebben bij het baren van kinderen – maar toch zouden zij willen trouwen en kinderen hebben: “Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen” (Genesis 3:16).

En tegen Adam zei God: “Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u gebod: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven. dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten” (Genesis 3:17-18).

En net zoals Adam uit het stof van de aardbodem was gemaakt, zou hij tot stof van de aardbodem terugkeren: “want stof bent u en u zult tot stof terugkeren” (Genesis 3:19).

Adam zou nu zeker sterven. Alhoewel hij veel langer leefde dan mensen van vandaag, stierf hij uiteindelijk: “Al de dagen die Adam leefde, waren negenhonderddertig jaar; en hij stierf “ (Genesis 5:5), net zoals God had gewaarschuwd: “maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven” (Genesis 2:17).

En zo komt de dood naar ons allen. Maar vandaag hebben vele mensen vergeten dat er ooit een tijd was zonder pijn of dood (een “zeer goede” wereld die enkel door Adam en Eva werd ervaren.). In

plaats daarvan geloven zij het evolutie-idee dat de dood “normaal” is – “een natuurlijk onderdeel van het leven” – en dat mutaties (het kopiëren van fouten in onze genen) “normaal” zijn.

Maar als iemand die wij liefhebben sterft, dan weten we in ons hart dat er iets niet juist is. De dood wordt als een vijand ervaren (vgl. 1 Korinthiërs 15:26: “De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood”). En evenzo zijn er meer en meer genetische misvormingen dan ooit tevoren. Als zij daar naar kijken vragen wetenschappers, die het evolutieverhaal geloven, zich af hoe het komt dat mensen niet reeds lang geleden uitgestorven raakten. Maar dat komt omdat zij geloven in miljoenen jaren – de miljoenen en miljarden jaren die evolutionaire wetenschappers toewijzen aan het fossielen “verslag”. Vanuit de Bijbel weten we, in plaats daarvan, dat de hele schepping maar over enkele duizenden jaren gaat, en zo is het redelijk dat, ondanks de verschrikkelijke genetische terugval, wij hier nog steeds zijn. “Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat ook de schepping zelf zal bevrijd worden van de slavernij van het verderf om te komen tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God. Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensnood verkeert tot nu toe” (Romeinen 8:19–22).

En de Bijbel spreekt ook van een enorme catastrofe (Genesis 6-9) die gebeurde nadat Adam zondigde, ± 2000 à 3000 jaar⁴ na de scheppingsweek, die prachtig de fossielen verklaart. Het is een gebeurtenis die de wereld in zijn landschap *compleet veranderde*, ± 5000 à 6000 jaar⁵ geleden. Een gebeurtenis waarvan de Bijbel zegt dat mensen dat “willens en wetens” vergeten zijn: een wereldomvattende vloed:

“Want willens en wetens is het hun onbekend ... de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water” (2 Petrus 2:3-6).

De wereld was in Gods ogen verdorven: “Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde” (Genesis 6:12). En dus verwoestte God de aarde door een verschrikkelijke, wereldomvattende vloed. Maar eerst gaf Hij Noach opdracht een ark te bouwen, zodat Noach en zijn familie, en paren van allerlei soorten dieren zouden gespaard worden om nadien de aarde te herbevolken.

En zo gebeurde het, dat alle mensen vandaag afstammen van Noach. Als we nu de tijdslijn van een nieuwe start van de mensheid (vanaf Noachs familie), vergelijken met normale bevolkingsgroeicijfers, dan klopt dat mooi met het aantal mensen vandaag. De Bijbel verklaart ook de oorsprong van de verschillende talen (Genesis 10-11) – in sterk contrast met het evolutieverhaal, die dat niet kan.

Wat spijtig, echter, dat vele mensen vandaag dat niet willen zien. Zij zien niet dat het bewijsmateriaal om hen heen klopt met het bijbelverslag van de Zondvloed. Zij zien niet dat de lagen-op-lagen van sediment in de gesteenten, over de hele wereld, alle tekenen vertonen van snel neergelegd te zijn, in de wereldomvattende vloed. Tekenen zoals de miljarden planten- en dierlijke fossielen, bewaard in het gesteente. Zij zien niet dat de steile hellingen van canyons, en de enorme vlakten, voortgebracht zijn door onvoorstelbaar grote volumes water die de continenten afwaterden aan het eind van de Zondvloed.

Zij kunnen dat niet zien omdat ze de dingen vergeten zijn ... over de schepping en de Zondvloed. De Bijbel zegt dat zij “willens en wetens” (2 Petrus 3:3-6) deze dingen zouden verdringen. Het zijn mensen “die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken” (Romeinen 1:18)

En zij zijn de dingen vergeten over Jezus Christus. Jezus Christus, de eniggeboren Zoon van God, gezonden door God, zoals de Bijbel zegt: “opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16; 1 Korinthiërs 15:21–22).

Gelukkig is niet iedereen dit vergeten. Er zijn vandaag nog steeds mensen die geloven wat God heeft gezegd – dat wat in de Bijbel is geschreven. Zij zijn bekend als bijbelgetrouwe christenen, en velen van hen spreken voluit over het Goede Nieuws (Evangelie) van onze Heer en Redder, Jezus Christus, tot een wereld die Hem is vergeten. Zij roepen mensen op om zich af te keren van zonde

⁴ Flavius Josephus, van Adam tot Zondvloed = 2260 jaar (Antiquitates Judaicae I, 80).

⁵ Zie voor een schema: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf>

en Gods gerechtigheid te zoeken. Zij zeggen dat wij ons moeten afkeren van evolutionaire ideeën, welke harteloosheid en zelfs wreedheid kunnen rechtvaardigen, en dat wij in plaats daarvan onze naasten moeten liefhebben, ja, zelfs onze *vijanden*. De Bijbel zegt dat mensen, die vele anderen tot gerechtigheid leiden, voor altijd zullen schijnen als sterren: “De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf, en zij die er velen rechtvaardigen, als de sterren, voor eeuwig en altijd” (Daniël 12:3).

Lees de Bijbel om meer te weten over dit alles, en om anderen te vertellen wat zij vergeten zijn!

Voor verdere lezing:

The people that forgot time, and much else, too:

<http://creation.com/the-people-that-forgot-time-and-much-else-too>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm